

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/18/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7618204524
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7618204524.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Zuzany Matyiovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. Remedium Legal, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, IČO: 53 255 739, proti žalovanému B. X., K.. XX.X.XXXX, O. B. W. K. B., X. X/XXXX, R. zaplataenie 3.909,64 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves č. k. 12Csp/70/2018-166 zo dňa 9.12.2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 12Csp/70/2018-209 zo dňa 18.1.2021 a opravným uznesením č. k. 12Csp/70/2018-220 zo dňa 12.2.2021, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Spišská Nová Ves (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zastavil konanie o zaplataenie úrokov z istiny vo výške 2.420,27 € a zmluvného úroku vo výške 19 % ročne zo sumy 3.909,64 € od 1.7.2018 do zaplataenia (I.), v prevyšujúcej časti žalobu zamietol (II.) a žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal (III.).

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa pôvodný žalobca Poštová banka, a.s., domáhal od žalovaného zaplataenia istiny vo výške 3.909,64 € s príslušenstvom pozostávajúcim z dlžných úrokov z istiny vo výške 2.420,27 €, zmluvného úroku vo výške 19 % ročne zo sumy 3.909,64 € od 1.7.2018 do zaplataenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 3.909,64 € od 1.7.2018 do zaplataenia a trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 4.6.2014 uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere č. 3040218685 (ďalej len „zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov žalobcu. Na základe tejto zmluvy poskytol žalovanému úver vo výške 4.200 €, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s úrokmi, poplatkami a inými peňažnými plneniami podľa zmluvných dokumentov. Žalovaný neplnil dlh riadne a včas, v dôsledku čoho pôvodný žalobca úver ku dňu 19.10.2015 zosplatnil. Po vyhlásení predčasnej splatnosti žalovaný časť dlhu uhradil, a to do podania vyjadrenia zo dňa 8.3.2019 žalovaný celkovo plnil sumu 1.668,80 €, z ktorej na poplatky veriteľ započítal 117,55 €, na kapitalizované úroky 1.270,87 € a sumu 290,36 € na istinu úveru. Súd poukázal na obranu žalovaného, ktorý tvrdil, že žalobca nepreukázal poskytnutie úveru vo výške 4.200 € ani plnenia žalovaného na daný úver, namietal absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v dôsledku čoho sa musí považovať za bezúročný a bez poplatkov a vzniesol námietku premlčania.

3. Uznesením č. k. 12Csp/70/2018-135 zo dňa 14.6.2019 súd prvej inštancie pripustil zmenu na strane žalobcu v dôsledku postúpenia pohľadávky, v zmysle ktorej sa žalobcom stala spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Podaním zo dňa 23.10.2019 vzal žalobca žalobu späť v časti zaplataenia zmluvného úroku.

4. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že pôvodný veriteľ Poštová banka, a.s., uzavrel so žalovaným zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanému sumu vo výške 4.200 €. V zmluve bola uvedená výška mesačnej splátky 114,85 €, počet splátok 60, dátum prvej splátky 15.7.2014, splatnosť splátok k 15. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti 15.6.2019, priemerná RPMN 18,90 %, RPMN banky 20,74 %, úroková sadzba 19 % ročne a celková čiastka na splatenie 6.561,63 €. Listom zo dňa 2.10.2015 veriteľ upozornil žalovaného na omeškanie s platením pohľadávky vo výške 506,70 € v dĺžke viac ako 3 mesiace, a na možnosť predčasného zosplatnenia v prípade neuhradenia dlžnej čiastky, ktorú napokon uplatnil listom zo dňa 19.10.2015, keď vyhlásil úver za predčasne splatný v celom rozsahu.

5. V súlade s procesným návrhom žalobcu súd zastavil konanie v časti príslušenstva pohľadávky podľa ustanovení § 144, § 145 ods. 1, ods. 2 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Právne vec posudzoval podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4, § 53 ods. 9, § 54 ods. 2, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 565 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 ods. 2, § 2 písm. a/, písm. b/, písm. d/ zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „ZoSÚ“) hodnotiac zmluvu o úvere ako zmluvu spotrebiteľskú, na ktorú sa aplikujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Za dôvodnú považoval obranu žalovaného o premlčaní nároku vychádzajúc z § 53 ods. 9, § 103 OZ. Z listiny „Prehľad splátok“ súd zistil, že žalovaný neuhradil splátku splatnú dňa 15.2.2015, v čase výzvy na úhradu časti dlžnej čiastky (2.10.2015) už bol v omeškaní viac ako 3 mesiace, na základe čoho ustálil, že splátka splatná dňa 15.2.2015 je splátkou, pre ktorú mohlo dôjsť k zosplatneniu úveru v súlade s § 53 ods. 9 OZ, keď žalovaný sa touto splátkou prvýkrát dostal do omeškania trvajúceho viac ako 3 mesiace. V nadväznosti na toto omeškanie bol právny predchodca oprávnený úver zosplatniť, k čomu pristúpil až 19.10.2015. V súlade s § 103 OZ tak premlčacia doba celého zosplatneného dlhu začala plynúť odo dňa nasledujúceho po splatnosti tejto splátky, t. j. 16.2.2015, a uplynula dňa 16.2.2018, pričom žaloba bola až podaná dňa 24.7.2018. Skonštatoval, že na tento záver nemá nijaký vplyv to, že § 53 ods. 9 OZ umožňuje uplatniť právo podľa § 565 až po trojmesačnom omeškaní. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ je lex specialis k druhej vete ustanovenia § 565 OZ, podľa ktorého možno toto právo veriteľa uplatniť len do splatnosti najbližšej splátky. Nakoľko však musí byť dlžník v omeškaní s úhradou splátky 3 mesiace, splatnými by sa stali ďalšie dve splátky a veriteľ by si za týchto podmienok toto právo nemohol uplatniť nikdy, to je však v rozpore so samotným § 565 OZ. Sumarizujúc na záver uviedol, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti tej splátky, pre ktorú sa zosplatnenie uplatňuje, nie až od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti. Splnenie predpokladov upravených v § 53 ods. 9 OZ neskúmal, nakoľko toto ustanovenie má chrániť spotrebiteľa, nie veriteľa. Súd uviedol, že nedodržanie podmienok uplatnenia tohto ustanovenia nemôže mať za následok absolútnu neplatnosť zosplatnenia, na ktorú by mal súd hľadieť z úradnej povinnosti, ale len na námietku dlžníka, že nenastala splatnosť jeho záväzku v súlade so zmluvou a zákonom. Vzhľadom na dôvodne vznesenú námietku premlčania súd žalobu zamietol a ďalej sa meritom veci nezaoberal. O trovách konania rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP prihliadajúc na to, že žalovanému, ktorý bol v konaní úspešnou stranou sporu žiadne trovy konania nepriznal žiadnej zo strán sporu.

6. Rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca uplatňujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP. Nestotožnil sa s právnym posúdením súdu prvej inštancie, podľa ktorého v prípade ak dôjde k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru podľa § 565 OZ (v tomto prípade dňa 19.10.2015) potom v zmysle § 103 OZ začína plynúť premlčacia doba pre všetky splátky úveru splatné do budúca od prvej splátky úveru, ktorú dlžník neuhradil riadne a včas (v tomto prípade splátka splatná 15.2.2015). Poukázal na skutočnosť, že pri dohode o plnení dlhu v splátkach môže veriteľ od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou. Každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, a preto pre každú z nich plynie trojročná premlčacia lehota podľa § 103 OZ samostatne. Občiansky zákonník v § 565 umožňuje, aby sa veriteľ s dlžníkom dohodli, že ak dlžník niektorú splátku nehradí riadne a včas, môže veriteľ uplatniť právo na zosplatnenie celého dlhu, avšak toto právo môže uplatniť len do splatnosti najbližšej splátky, v opačnom prípade mu toto právo zaniká. Ak právo podľa § 565 OZ veriteľ uplatní, trojročná premlčacia doba pre celý zostatok dlhu začína plynúť odo dňa splatnosti splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo. Ak však veriteľ toto právo nevyužije a ďalšia splátka sa stane splatnou, potom mu toto právo zaniká a vznikne opäť pri ďalšej splátke, ktorú dlžník neuhradí. Namietal, že v posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaný bol v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (dňa 19.10.2015) v omeškaní s plnením splátok viac ako 3 mesiace (od 15.2.2015), keďže však právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť

zaniká splatnosťou najbližšie nasledujúcej splátky splatnej, potom mimoriadna splatnosť nemohla byť vyhlásená pre splátku splatnú dňa 15.2.2015. Oprávnenie žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pre nezaplatenie tejto splátky zaniklo v súlade s § 565 OZ 15.3.2015., t. j. splatnosťou ďalšej splátky úveru. Zároveň, ak by žalobca pre nesplnenie tejto splátky mimoriadnu splatnosť vyhlásil, porušil by ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, nakoľko omeškanie dlžníka nebolo v tom čase v trvaní minimálne 3 mesiacov. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru dňa 19.10.2015 mohol tak urobiť pre splátku splatnú dňa 15.10.2015 v súlade s § 53 ods. 9 OZ a § 565 OZ. Premlčacia doba pre všetky splátky splatné po 15.10.2015 tak začala plynúť od zročnosti splátky, pre ktorú bola mimoriadna splatnosť vyhlásená a uplynula by 15.10.2018. Mal za to, že žalobu podal v rámci plynutia premlčacej doby, preto nárok uplatnený žalobou nemožno považovať za premlčaný. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobe vyhovie, resp. ho zruší a vec vráti súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

7. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu zopakoval svoju námietku o nedostatku vecnej legitímácie žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., nakoľko táto spoločnosť nemá bankovú licenciu, a preto nemohla nadobudnúť pohľadávku voči žalovanému na základe postúpenia od postupcu, ktorý je bankou. Tvrdil, že podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z. z. o bankách je postúpenie pohľadávky banky zo spotrebiteľskej zmluvy na subjekt, ktorý nie je bankou, neplatné, z dôvodu, že zmenou veriteľa sa zmení obsah záväzku. Mal za to, že takéto postúpenie je v rozpore so zákonom. Namietal nedostatočné skúmanie jeho bonity zo strany veriteľa, ako aj to, že zmluva, na základe ktorej pôvodný žalobca poskytol žalovanému finančné prostriedky je zmluvou spotrebiteľskou, pričom je nerovnovážna, obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a text zmluvy je napísaný veľmi malými písmenami. Citoval čl. 5, čl. 8 Základných princípov CSP a § 132 a § 150 CSP. Opätovne zopakoval svoje tvrdenia, ktoré prezentoval v konaní pred súdom prvej inštancie, a to, že žalobca nepreukázal poskytnutie úveru v ním tvrdenej výške, nepreukázal ním tvrdené plnenie zo strany žalovaného na daný úverový prípad ani odôvodnenosť výšky žalobou požadovaného plnenia. Žalobou uplatnený nárok považoval za nedôvodný v celom rozsahu. Žiadal, aby odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov s poukazom na § 257 CSP. Pre prípad, že by sa odvolací súd s odvolacím návrhom žalovaného nestotožnil a uložil mu povinnosť uhradiť žalobcovi oprávnenú a zákonnú čiastku dlhu 2.531,20 €, žiadal o možnosť splácania dlhu v mesačných splátkach po 50 €.

8. V replike žalobca skonštatoval, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by relevantne reagovali na podané odvolanie.

9. Ďalšie vyjadrenia neboli v odvolacom konaní podané.

10. Výrok rozsudku o zastavení konania nebol odvolaním napadnutý a nadobudol právoplatnosť.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas, oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods.1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. f/ a h/ CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

12. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f/ CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov strán alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1,2 CSP, alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, § 193 a § 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

13. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je naplnený v prípade keď na zistený skutkový stav súd neaplikoval príslušnú právnu normu, aplikoval nesprávnu normu, obsah správnej právnej normy

nesprávne interpretoval alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval.

14. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie a procesného postupu, ktoré konaniu predchádzalo odvolací súd dospel k záveru, že tvrdené odvolacie dôvody boli naplnené, keď súd prvej inštancie vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorých dôvodov sú jeho závery predčasné a svoje rozhodnutie založil tiež na nesprávnej interpretácii aplikovaných právnych noriem.

15. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Podľa § 103 OZ ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

17. Podľa § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

19. Z vyššie citovanej zákonnej úpravy vyplýva, že v prípade, ak veriteľ s dlžníkom dohodli úhradu dlhu v splátkach, pre plynutie premlčacej lehoty platí podľa prvej vety § 103 OZ zásada, že každá zo splátok sa premlčuje samostatne, a to odo dňa splatnosti jednotlivých splátok. Vyňímka nastáva v prípade uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ, kedy premlčacia lehota pre zostatok nesplneného dlhu (s vyňímkom už skôr splatných splátok) začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. K úspešnému zosplateniu dlhu podľa § 565 OZ však môže dôjsť len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. Interpretácia súdu prvej inštancie podľa ktorej v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti dlhu listom veriteľa zo dňa 19.10.2015 sa zosplatenie dlhu nutne viazalo na najskôr splatnú splátku 15.2.2015, nemá oporu v zákonnej úprave, pretože táto ponecháva voľnú úvahu pre veriteľa, pre ktorú z omeškaných splátok pristúpi k zosplateniu dlhu, pričom tie splátky, na ktoré sa zosplatenie dlhu nevzťahuje, sa naďalej premlčujú v režime jednotlivých splátok v zmysle § 103 veta prvá OZ. Na účinné a zákonu zodpovedajúce zosplatenie dlhu sa však v prípade spotrebiteľských zmlúv vyžaduje okrem podmienky zosplatenia dlhu do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky (§ 565 OZ) aj existencia omeškania 3 mesiacov s úhradou splátky, pre ktorú veriteľ mieni dlh zosplatiť a súčasne upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na to, že veriteľ mieni využiť svoje právo na zosplatenie dlhu. Pokiaľ malo dôjsť k zosplateniu neuhradeného zostatku záväzku žalovaného v mesiaci október 2015, mohlo sa tak stať len vo vzťahu ku splátke, u ktorej platilo, že s jej úhradou bol žalovaný v omeškani 3 mesiace a za situácie, že bol upozornený na možnosť zosplatenia dlhu v lehote nie kratšej ako 15 dní pred samotným úkonom zosplatenia. Súčasne platilo, že tento prejav vôle mohol veriteľ vykonať najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Je nepochybné, že žalovaný bol upozornený na možnosť zosplatenia dlhu pre omeškanie s úhradou splátok listom právneho predchodcu žalobcu z 30.9.2015, ktorý bol podaný na poštovú prepravu dňa 2.10.2015. Pokiaľ k zosplateniu záväzku malo dôjsť listom zo dňa 19.10.2015, stalo sa tak po uplynutí 15 dní odo dňa upovedomenia spotrebiteľa o tom, že veriteľ mieni využiť svoje právo. Nie je však z listín zrejmé vo vzťahu ku ktorej omeškanej splátke sa tak stalo, keď žalobca spochybňuje, aby k zosplateniu dlhu došlo pre splátku splatnú 15.2.2015. V odvolaní tvrdil, že k zosplateniu došlo pre neuhradenú splátku splatnú dňa 15.10.2015. Vo vzťahu k tejto splátke však neuplynula 3-mesačná lehota, počas ktorej by bol dlžník v omeškani s jej úhradou. Zohľadňujúc existujúcu právnu úpravu, ktorá predpokladá v prípade spotrebiteľských zmlúv nevyhnutné omeškanie spotrebiteľa s úhradou splátky minimálne po dobu 3 mesiacov, za najbližšiu nasledujúcu splátku, do splatnosti ktorej môže veriteľ pristúpiť k zosplateniu dlhu podľa § 565 OZ, je potrebné považovať splátku najbližšie nasledujúcu po 3-mesačnom omeškani dlžníka s úhradou splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol pre zosplatenie úveru. Nakoľko k právnej skutočnosti omeškania dlžníka s plnením dlhu musí pristúpiť aj právna udalosť uplynutia času minimálne 3 mesiacov, aj premlčacia doba v prípade predčasne zosplateného dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy začína plynúť s ohľadom na § 53 ods. 9 OZ

až po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú veriteľ využije svoje právo na zosplatnenie dlhu. K takému záveru dospelo aj Občianskoprávne kolégium Krajského súdu v Košiciach na svojom rokovaní dňa 22.10.2020.

20. V tomto prípade, ak pôvodný žalobcu úver zosplatnil listom zo dňa 19.10.2015 mohlo sa tak stať pre splátku splatnú dňa 15.7.2015, s ktorou bol žalovaný v omeškaní 3 mesiace, a zároveň je vo vzťahu k tejto splátke splnená podmienka podľa § 53 ods. 9 (upozornenie na možnosť zosplatnenia minimálne 15 dní pre využitím tohto práva veriteľa) aj podmienka podľa § 565 OZ druhej vety, že k uplatneniu práva na zosplatnenie došlo do splatnosti najbližšej splátky. Premlčacia doba potom začala plynúť v súlade s § 101 OZ v spojení s § 103 OZ odo dňa nasledujúceho po uplynutí trojmesačnej doby omeškania s úhradou tejto splátky, t.j. 16.10.2015. Právna skutočnosť zosplatnenia v deň 19.10.2010 je preto pre počiatok plynutia premlčacej lehoty irelevantná.

21. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že odvolateľom uplatnené odvolacie dôvody boli v plnej miere naplnené, preto rozhodnutie v napadnutých výrokoch v súlade s § 389 ods. 1 písm. c/ zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. Pretože súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho vyhodnotenia námietky premlčania, neposudzoval pre konanie významné skutočnosti týkajúce sa zosplatnenia dlhu a počiatku plynutia premlčacej lehoty, vecnej legitimácie žalobcu.

23. Námietky žalovaného o nedostatku vecnej legitimácie žalobcu z dôvodu, že pohľadávka banky bola postúpená na iný subjekt, čím mal dôjsť k zhoršeniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa nie sú opodstatnené. Obsah bankou postupovanej splatnej pohľadávky dlžníka na iného veriteľa sa nijako nemení, a z postúpenia pohľadávky nevyplývajú žiadne skutočnosti zhoršujúce postavenie dlžníka, ktorému ostáva zachované právo účinne uplatňovať námietky proti nárokom nového veriteľa. Pre platnosť postúpenia však zákonná úprava vyžaduje splnenie podmienok, ktorými sa súd prvej inštancie nezaoberal, aj keď žalovaný platnosť postúpenia namietal. Žalobca mal nadobudnúť pohľadávku voči žalovanému od Poštovej banky a.s na základe zmluvy o postúpení účinnou podpisom oboch zmluvných strán 6.5.2019 (Čl. XV,XVI zmluvy o postúpení). V zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čí len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čí len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

24. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách je špeciálnou právnou úpravou k všeobecnej právnej úprave postúpenia v Občianskom zákonníku (OZ), ktorá má v zmysle zásady lex specialis derogat lege generali prednosť pred ustanoveniami OZ. Ako vyplýva z vyššie citovaného znenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, súčasne sa na postúpenie bankovej pohľadávky uplatňujú pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a/ ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu

na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b/ prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Predpokladom nadobudnutia práv žalobcu k pohľadávke Poštovej banky, a. s. voči žalovanému v celom jej rozsahu ako bola vymedzená v zmluve o postúpení, t. j. pred termínom jej zmluvnej konečnej splatnosti, bolo teda riadne zosplatenie záväzku v zmysle § 565 OZ za podmienok vyplývajúcich z § 53 ods. 9 OZ a § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 zákona č. 129/2010 Z.z..

25. V opätovnom konaní súd prvej inštancie ustáli, či došlo k splneniu podmienok vyžadovaných pre platné zosplatenie dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ a platnému postúpeniu pohľadávky banky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách v spojení s § 17 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky. Je tiež nevyhnuté, aby sa súd vysporiadal s tým, v akom rozsahu je po čiastočnom zastavení konania nárok žalobcu doposiaľ predmetom sporu, a v závislosti od stanoviska žalobcu rozhodne o prípadnom návrhu na zmenu žaloby (podľa obsahu podania, ktorým vzal žalobca žalobu späť, zotrval na nároku na zaplatenie 4314,62 € a úrokoch z omeškania žiadaných od 20.10.2015, aj keď pôvodne žiadal 3.909,64 € s úrokmi z omeškania od 1.7.2018, o zmene žaloby nebolo rozhodnuté). Ak súd dospeje k záveru, že záväzok žalovaného sa stal v súlade so zákonom predčasne splatným, pri posudzovaní otázky premlčania bude vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu. Pri rozhodnutí o povinnosti žalovaného na plnenie vezme do úvahy obsahové náležitosti zmluvy z hľadiska § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, zohľadní rozsah úhrad vykonaných žalovaným ako aj uplynutie premlčacej doby pri splátkach, ktoré sa stali splatnými do času vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, vysporiada sa s námietkami žalovaného uvedeným v odvolaní ako jeho žiadosťou o povolenie splácania dlhu v splátkach.

26. V novom rozhodnutí súd prvej inštancie rozhodne aj o trovách celého konania (§396 ods. 3 CSP).

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).